

ЦѢНАТА	
на	в. „НЕДѢЛЯ“
е:	
Въ България за год. [26 бр.] 4 лева	
За шестъ месеци 2-50	
„ три „ 1-50	
ВЪ СТРАНСТВО:	
За година 5 лева	
„ шестъ месеци 3 „	
„ три „ 2 „	
Пеплатени писма не се приематъ.	
Абонамента въ предплатата.	
Единъ брой 20 стотинки.	

НЕДѢЛЯ

ВСИЧКО	
Що се отнася до вѣстника:	
писма, ржкописи, пари и пр.,	
да се испраща до стопанина	
Н. Д. Ковачевъ	
въ Плѣвентъ.	
Неупотребени ржкописи връщатъ се обратно, само ако сж придружени съ нужднитъ за това пошт. марки.	
За обявленията на сжд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три нжти по 3 ст. За частни по 20 ст. на рѣдъ въ 4-та страница, а за първата по 50 стот. За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.	

ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

По настояванието на мнозина отъ не-
предплатившиятъ ни абонати, обещаната отъ насъ
премия ще разпратимъ прѣзъ първитъ дни на иду-
щия мѣсець Юний. Умоляватъ се прочие уважаеми-
ти абонати да побързатъ и ни се издѣлжатъ до
назакния срокъ за да се ползватъ съ подарка ни.
Отъ Админестрацията.

СЪЗНАНИЕ И РЕФОРМИ

Единъ старо грѣцки мислителъ е казалъ:
за да прокарашъ известни идеи или реформи
въ единъ народъ, прѣди всичко, изисква се съ-
образителностъ и прѣдварително подготовление.
Самитъ нужди пораждатъ и съответствующи-
тъ идеи или реформи. Идеи и реформи не-
съобразни съ нуждитъ и традициитъ на е-
динъ народъ, такива се приематъ като уто-
пични и често пжти биватъ вредни.

Ний сме народъ конституционенъ,—едва
що встѣпилъ на самостоятеленъ политически
животъ; ний сме народъ съ свѣтло историчес-
ко минжло, съ известни традиции, въ спитани
демократически начала; нашата земя природата
я надарила съ цѣнни богатства неоткрити
още. Сегашното ни държавно устройство, съ
малко изключение, е тѣсно свързано съ ду-
хътъ на Българина. Обаче при такова поло-
жение на работитъ, какви държавни реформи
ни сж потрѣбни въ днешно врѣме.

— Социалъ-демократитъ ще се озбжтъ
и ще ни възразятъ; махнете войската, затво-
ретъ прѣживѣлитъ Божии домове, изгонетъ
всичко старо—замѣнете го съ равенство въ
трудътъ, богатството мислението и пр. пр.
Останалитъ други партии и фракции ще ни
речтъ: долу! защо да бжде Иванъ, а не
Стоянъ?! — И въ резултатъ на всички тѣзи
крѣсци и викотии, каква полза се принася
на едванъ освободената ни земя? — Ще ни об-
винжтъ, може би въ държостъта, ако исповѣ-
даме истината, че почти всички партии и
фракции и тѣхнитъ водители сж сжсипници
и разрушители на държавицата ни. Припом-
нете си бившия сѣсипнически режимъ и смѣ-
тайте за бжджцето.

До като у насъ сжществува тѣзи несъз-
нателна партизанска шарлатания у насъ ни-
когажъ нѣма да блѣстне свобода и прогресъ.
За примѣръ нека ни послужи до сегашния
политически животъ.

Всѣки общественъ дѣятелъ и добросъвѣ-
стенъ българинъ, билъ той привърженикъ
на тая или оная партия или фракция, ще се
сгласи съ насъ, че за да подвигнемъ дър-
жавицата ни въ нуждната висота, необходи-
мо е нужно отъ една съдружна съзнателна
политическа реформа, по духътъ на констити-
цията ни. Да, политическа реформа необходи-
мо е нужно при днешнитъ условия.

Сгруппирайте всичкитъ партии и фракции
подъ едно знаме; махнете безпринципиалната
партизанска борба за кокалъ или утопии, по-
ставете за държавни мжжѣ хора честни, о-
питани въ политическия ни животъ; дайте
имъ мощна сила; контролирайте го съзнател-
но и вие ще видите, че въ едно кжсо бждж-
ще Малката България се намира въ единъ
нормаленъ животъ.

Ето това всѣки българинъ искрено трѣб-
ва да желае. На младитъ, честнитъ наши
интелегентни сили прѣдстои да ратува за
искореняванието днешнитъ партизанщини и
раздѣпления,

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ.

ДАНЪЧНИЙ ВЪПРОСЪ.

V. Данъкътъ и свободата на трудътъ.

По горѣ припомнихъ опрѣдѣлението, което Г.
Министръ дава за данъкътъ.

Данъкътъ прѣдставлява уползотворението и глав-
нитъ расходи на народний капиталъ.

Извадихме слѣдующитъ правила.

1. Никого не трѣбва да се налага данъкъ на
обръщението.

2. Данъкътъ трѣбва да бжде реаленъ, а не личенъ.
Срамно е, нъ не е безполезно да се покаже не-
обходимостъта на слѣдующето трето правило: — Да-
нъкътъ не трѣбва да спѣва свободата на трудътъ.

Свободата на трудътъ бжде обявена прѣзъ по-
щъта на 4 Августъ 1789 г. това беше едно отъ
най-важитъ събития въ историята на човечеството.
Нъ между обявлението на едно начало и пълното му
приложение има много стадин. При всичкитъ усилия
на икономиститъ, ний сме приминжли само нѣколко
отъ тѣзи стадин.

Ето защо социалиститъ доказватъ още веднѣжъ
методътъ и компететността си, като набѣждатъ ико-
номиститъ, че намѣрвали всичко за добръ въ тоя
свѣтъ. Ако нѣкои отъ тѣхъ иматъ това убѣждение,
тѣ се прѣдставляватъ съ добъръ характеръ, нъ дѣй-
ствителността не оправдава това имъ мнение, както
не оправдаваше същото мнение на Pangloss-a.

Ако разглѣдаме разискванията на бюджетътъ въ
народното събрание прѣзъ 1871 и 1872 година, ний
ще намѣримъ само слѣдующето доказателство за на-
лагане новитъ данъци: — Индустрията X. Намѣр-
ва. Трѣбва да я поразимъ. Врѣме е да ограничимъ
приходите ѝ.

Г. Менис. отговаряше по слѣд. начинъ на тѣзи
доказателства въ книгата си: „Данъкъ върху капитала“.

„Вземете единъ отъ тѣзи добри законодатели,
които одобряватъ монополитъ, които приематъ да се
наложи данъкъ на спирта, защото трѣбва да се у-
нищожи пиянството, които приематъ да се наложи
данъкъ на тая или оная индустрия, защото тя пече-
ли много, а врѣме е да ѝ сж тури редъ, и му ка-
жете: — Вий сте коммунистъ!

„На частъ тоя законодатель ще отговори съ-
сѣмъ очудено: — Вий се вшутявате!

„Между това, туй е вѣрно. Да, господине, вий
сте коммунистъ и коммунистъ отъ лошъ видъ, зашто
вий сте несъзнателенъ коммунистъ. Кой е ком-
мунистъ? —

Коммунистъ е упонистъ, който вѣрва, че дър-
жавата е всецѣлна и че индивидуумътъ трѣбва да ѝ
бжде напълно подчиненъ, който е убеденъ, че дър-
жавата трѣбва да управлява човѣшката дѣятелностъ,
както часовникарътъ управа единъ часовникъ; че
длъжностъ на Държавата е да подбужда на едно мѣ-
сто произвѣжданieto на прѣдмети, които иска, а да
спира на друго производството на нѣща, които не ѝ
сж по угодата; да затвори хората въ еднакви калж-
ни, тѣй щото да може да унищожи и най малкото
желание за независимостъ. Ето истинский коммунистъ.

„Слѣдователно, щомъ единъ честенъ законода-
тель налага данъкъ на известна индустрия, защото
тя печели много, щомъ той дава на Държавата мо-
нополитъ на тая индустрия, защото произвѣдѣнията ѝ
му се виждатъ за вредни, щомъ той обвѣрзва извест-
на индустрия въ правилници, които ѝ забраняватъ да
се развие на известно мѣсто, защото тѣзи правилни

1) Д-ръ Pangloss е герой въ романътъ. Candide на
Волтера. Този герой олицетворява правилото на Лейбница: „Всѣ-
ко е добро въ тоя свѣтъ“. Добрий д-ръ прилага това на всички
нѣща и за туй излиза винаги смяхъ. Прѣзъ.

ци поставятъ едни мѣста по долу отъ други; щомъ
той дава привилегии на тая или оная област; щомъ
той не позволява да се продава, да се купува или
разнася това или онава произвѣденне освѣнъ слѣдъ
дълги и скѣпи формалности, той прилага, несъзнате-
лно, начинътъ на истинский коммунистъ: защото той
не пази свободата на трудътъ.

Всички непрями даждия спжватъ малко или мно-
го свободата на труда. Тѣ изменятъ условията на про-
изводството и распродажбата.

Октроата поставятъ въ ниско положение индус-
триитъ, които се развиватъ въ вѣтрѣшността на гра-
довѣтъ: въ сжщото врѣме ний виждаме че сж създа-
ватъ тарифи, назначени да усигорятъ монополитъ на
известни индустрии въ периметрътъ на октроата про-
тивъ външната конкуренция.

Прѣди всичко, ний знаемъ, че всѣкой фабрикан-
тинъ е потребителъ и че колкото повече е развита
индустрията му; толкова повече той потребява. Той
е потребителъ не само на кжщи, орждия и суравъ
материалъ; нъ за работницитъ си той има нужда отъ
дрѣхки, храна и питие, а колкото повече работници
има толкова повече ще потребява. Ако съ непрями
даждия и съ митнически права, суровитъ материали
станжтъ по скѣпи; ако животътъ на работницитъ му
е по скѣпъ, то и истинската цѣна на произвѣдениитъ
отъ него прѣдмети ще бжде по голѣма, отъ цѣнитъ
на външнитъ му конкуренти и износътъ му за на-
вънъ ще се унищожи, а ще се смали въ вѣтрѣш-
ността.

Протекционната система, не само прѣчи на по-
трѣбителятъ да купува отъ вънъ произвѣдения ко-
пото му се най угодни и съ по долна цѣна; нъ още
тя прѣчи на тоя или она производителъ да си служи
съ нѣкой суравъ материалъ. Митото върху кукуруза
не бжде създадено съ цѣлъ да защищава френский
кукурузъ, а да достави прѣварителитъ да употребя-
ватъ вмѣсто него цѣвклото или картофитъ.

За да оправдаятъ незначитанитъ на свободата на
трудътъ, което извършва данъкътъ; привождатъ слѣд.
прѣтексти: Хигиена и Моралъ.

Хигиена ли? Съ този мотивъ искатъ да оправ-
даятъ монопола на тютюня, който ако и да не е за
прѣмахване сега, пакъ е една твърдѣ лоша нарѣдба.
Нъ ако Държавата е длъжна да намали числото на
любители на тютюня и емфето, тя трѣбва да имъ
продава само лошъ тютюнъ, съ което ще възбуди въ
тѣхъ отврѣщение, къмъ пагубний имъ навикъ. А що
прави Държавата? — Тя употребява всичко, за да
имъ достави най доброто качество.

Партизанитъ на монополитъ на спирта привож-
датъ сжщо Хигиената: нъ ако искатъ щотъ тоя мо-
нополъ да принася полза, тѣ трѣбва да подбуждатъ
хората да пиятъ повече това питие, което тѣ обя-
вяватъ като отрова.

Тѣзи, които искатъ да се наложатъ голѣми ми-
та на спирта, привождатъ сжщо моралитъ. Те не
размислятъ, че тоя, който има наклонностъ да го пие,
ще пие винаги: само, че въ тоя случай ще му
останжтъ много малко срѣдства за исплащане кжща-
та и за купуване дрѣхки, хлѣбъ и мѣсо. Тѣзи мора-
листи сполучватъ да му отнѣматъ, да отнѣматъ на
семеитвото му една частъ отъ най необходимитъ ѝ
полѣзни нѣща.

Г-нъ Террие привождаше моралитъ, за да на-
ложи данъкъ на голѣмитъ магазини. Той подѣржаше,
че тѣзи магазини подбуждатъ въ женитъ расипничес-
тво и клептомания и за да ги прѣдпази отъ това той
прѣдлагаше горний данъкъ. Всѣки день, ний чуваме,
че синдикатитъ искатъ такси, цѣлѣта на които е да
се заставятъ потребителитъ да ходжтъ въ известна
кжща, а не въ друга.

Камарата разисква, по настоящемъ, единъ законъ за кооперативнитъ дружества за да отнѣме купувачитъ на обикновеннитъ търговци и ги прати въ тия дружества. Този законъ е незначителенъ свободата на трудътъ, защото той дава привилег и на извѣстни търговци, като врѣди на други.

Хазната има само едно назначение, да събира необходимитъ парични срѣдства, за покриване държавнитъ, окръжнитъ или общинскитъ разходи; тя не е компетентна по правственитъ и хигиеническитъ въпроси; тя не трѣбва да помага на едни и врѣди на други подъ разни прѣдлози. Данъкътъ е лошъ щомъ ограничава инициативата и дѣятелността на човѣка; щомъ задължава едно лице да не върши това, а да се занимава съ нѣща, които не му се по угодата. Тоя данъкъ хвърля индустрията и търговията въ застои.

Отъ горното слѣдва третото правило за данъкътъ. *Никогъ данъкътъ не трѣбва да прѣчи на свободата на трудътъ.*

Въспитанието на дѣтето до въстѣпанието му въ училище.

Този прѣдмѣтъ зачекнахъ въ статията си „Нашата младежъ“ (Свѣтъ. кн. II — III год. II) и нарочно го оставихъ въпросъ дано нѣкой нашъ книжовникъ, по-запознатъ съ него и на когото съставлява специалностъ, го поемеше и разгледаше, но билъ съмъ излъганъ въ надеждата си. Нито думица, до сега по него съ изключение само на *Български Прегледъ*, който мимоходомъ разгледа споменатата ми статия. Такива сме си ний. У насъ става съвсѣмъ обратното: отъ което се има необходима нужда, то се занемарва та дору и отъ тѣзи, на които съставлява правственна длъжностъ. Почитаемото министерство на Народното посвѣщение отпуща за помощи за подобни цѣли, но и при това благодѣяние нашитъ *въспитатели* оставатъ нѣми. Що имъ трѣбва да си развалятъ спокоественото. Всѣки твърди, че нашитъ дѣца сж невъспитани, груби, диви; всѣки хули родителитъ имъ, че сж ги оставили да се губятъ въ мрака, но се е потрудило да имъ укаже облагата отъ въспитанието, — да имъ даде свѣтъ, — да имъ помогне, — никой.

Всѣки признава голѣмото значение на прѣдмѣта, който не само, че заслужава, но и налага сериозно изследване. Тоя периодъ на въспитанието несъмнено е най-важниятъ, та именно прѣвъ него трѣбва да се даде разумно направление на дѣтето. Това, мисля, не трѣбваше да се напомня на нашитъ *въспитатели*. Прѣдмѣта е важенъ затова необходимо е разглеждането му отъ много мнени, особено у насъ по което не се е писало почти нищо въ свършенния периодически печатъ. Въспитанието на дѣтенцето има силно влияние за по-нататшния му духовенъ животъ; то се отразява на характера му, върху способноститъ му и нѣма да грѣша, ако кажа, че тѣ зависятъ отъ него. Въспитанието има за цѣлъ облагородяване дивата човѣшка природа — подготовяването на човѣшки същества, достойни за понятието. Въспитанието прави човѣка човѣкъ, а образованието историкъ, механикъ и пр. Човѣкъ може да бѣде добръ историкъ или механикъ, но това не е достатъчно да бѣде човѣкъ отъ морална глѣдна точка....

Невинното ангелче, което така ни зарадва съ появлението си въ семейството е наистина ангелче. То се ражда несъмнено съ най-добритъ качества на човѣчката душа и умъ, които сж въ зародишъ. Отъ всичко добро му е далъ Милостивия Творецъ, но то е така неугасено, така слабо, щото при първата крачка въ живота може да го разруши. Това ни дава възможностъ да да се погрижимъ за угасението на доброто и запазването отъ лошото. Непростено ще бѣде на този, който остави това слабо, беззащитно ангелче безъ свѣтъ. Нека угасимъ тлѣющия огънь на свѣтската низота, който е надвисналъ надъ люлката. Нека идеалътъ на божеството придружава новия животъ до самия гробъ. Това е лѣсно много лѣсно, ако наврѣме се поеме. Това е мислимо, — трѣбва да се извърши, прѣди още да му е дадено какво годъ лошо направление, защото възрастта на дѣтето, знанията му, сж крехки — слаби и ако се използваме отъ тѣхъ, щото да посѣемъ въ душата му нравственостъ, която ще го ръководи при разумното живѣние, то съ това ще туримъ нескрохнима прѣграда противъ ядовитостта на житѣйскитъ жила. Особѣнно внимание трѣбва да обръщатъ родителитъ, изобщо отъвъспитателитъ на нравственото и религиозно въспитание, защото само въ тѣхъ е съхраненъ още електрика на благоденствието и силата на душата. Училището трѣбва да крепи въспитанието, а да се грижи за него не може, *„защото нѣма възможностъ да се нагрѣе се него. Това нравствено и религиозно въспитание, което ний наистина добиваме, дава ни семейството“* (Мисль). За това да се не утѣшаваме и ласкайме отъ надѣждата, че учителя ще въспита нашето дѣте. Това не е негова работа (но му е длъжностъ ако има ученикъ невъспитанъ да му помогне), той се гриже за умственото развитие на дѣтето полага въ моятъ му основата на науката, която не всѣкога прави го вѣка въспитанъ. *„Научната уснова създава учениятъ нравствената — трѣбва да създаде човѣка“*.

Дѣтенцето се ражда съ дума на която всѣко по-срѣдственно или непосредствено влияние се силно отразява. Понеже всѣко вѣдува въприемчивата му душа, затова *„самиятъ Богъ е прѣдначилъ майката да бѣде въспитателка“*, а *„бащата е обванъ да придаде на благородния, но меккия металъ търговината на драгоценната сталь“*. Но когато родителитъ не сж въоръжени — нѣматъ нужнитъ знания за това, то трѣбва да имъ се помогне, та ето защо не трѣбва да се оправдае мѣлчанieto на нашитъ книжовници на които нека е нравственна длъжностъ.

Ако думата на дѣтето е оградена съ якигъ нравствени усни, само тогава, тя ще може да устои на порочнитъ стихии. Ако въ тая дума се посѣятъ семената на любовта и добродетелта, смиренето и мъдростта, само тогава ще се добие плодътъ на човѣчкото достоинство. На всѣка крачка новия животъ ще срѣща суровата житѣйска борба, на всѣка крачка ще го слѣди мизерията, на всѣка крачка ще му трови живота тинята на порока, а да стане побѣдител трѣбва да го въоръжимъ съ живота. Само тя ни доставя свѣтовното щастие и ни приготвя мѣсто въ небесата.

Душата на милото ни ангелче трѣбва да се насочи съ знанието, което диктува разумното живѣние, правилното развитие, а това знание тая божественна сила е нравствеността. Тя не може безъ съдѣйствието на разума и това е достатъчно да бѣде сигурни.

Слѣдъ бащата и майката, които сж първитъ и най-главнитъ въспитатели на дѣтето, идатъ роднинитъ, приятелитъ, сѣсѣдитъ и пр., които иматъ силно влияние при въспитанието съ своитъ свѣтъ и дѣла. Прѣдначението отъ кошнитъ чужди влияния е длъжностъ на родителитъ. Понеже дѣтето наследва много отъ нежигитъ и качества на родителитъ си трѣбва да се изследватъ добръ, да се отстранятъ лошитъ, а да се уякчатъ добритъ.

„Самъ Богъ е надарилъ сърдцето на жената съ богатства отъ чувства, далъ ѝ е златно сърдце затова, щото тя да го прѣдаде на дѣцата си“. Колко мъдро се създаде човѣкътъ! Женското сърдце е извора на неговитъ чувства, а мъжкото вкоравено отъ опититъ на житѣйската сурова борба. Нека се възползуватъ отъ това родителитъ: — майката нѣка влѣе балзамътъ на нежигитъ чувства въ дѣтинското сърдце, а бащата пека му даде коравината и силата за свѣтовната борба. Нека създадатъ човѣкъ съ чувства и готовъ да прѣваса житѣйскитъ испитания. Родитѣли, съединете усилията си за да възвисите душата на милото си чадо. Знайте, че *„тамъ гдѣто суровото се съединява съ нежното, тържето съ мъжкото, само тамъ се образува хармония. Въ това семейство, въ което влиянието на бащата и майката съставлява пълна хармония, само тамъ могатъ да израстатъ хора съ здраво тѣло и душа“*.

Голѣма е отговорността на родителитъ за въспитанието на тѣзи, които сами сж създали. Какво по осждително отъ това да създадемъ новъ животъ и да се не погрижемъ за него, а да го оставимъ да тлѣе въ гибелта си. Трѣбва-длъжни сж родителитъ да се грижатъ за въспитанието на дѣцата си, това имъ налага не само природата, но и свѣстѣта.

Една малка забѣлка не ще бѣде излишна.

Народообразователното дружество би приело неопѣнима услуга на нашето дѣте, ако доставяне на родителитъ му свѣтъ по въспитанието. Уважаемитъ сътрудници около „Женски Свѣтъ“ би направили несоравнено по-полѣзно, ако слѣдъ като прѣмахнемъ егоизма се зружежъ съ мъжетъ за да разглеждатъ въпроси по въспитанието. Нашитъ списания не ще направятъ злѣ, ако отвърятъ отъ дѣли по него.

В. А. Бошковъ.

ЛѢТОПИСЪ

Учимъ се, че въ градътъ ни кроило се да се състави либерална дружина. Ний отъ своя страна ще ржкопѣшимъ, ако се осжществи такова едно дѣло, още повече, ако се слѣятъ разнитъ фракции и партии на едно. Ний много пкти сме го казвали, и пакъ повтаряме, че само чрѣвъ едно такова съглашение ще могатъ се искорени сжществующитъ партизански страсти и гонения.

Гнъ Ст. Стамболовъ поискалъ да излѣзе въ странство, обаче не му се позволило. На 8-й того анкетната коммиссия внесла въ Министерский Свѣтъ свѣдения, отъ които се констатирало, че бившии премиеръ е злоупотрѣбилъ нѣколко милиона народна пара и държавни имоти. Нѣкои отъ министритъ — бивши другари на г. Стамболова — настояватъ да се пустне послѣдния, за да се избавятъ отъ отговорността, като съучастници по тия злоупотрѣбления. Разправятъ ни, че по горнитъ причини между министритъ имало сритвание, което щѣло да даде поводъ за окончателно растурвание на Стоилова Кабинетъ.

Учимъ се, че лажесѣдинитъ се отдѣли отъ консерваторитъ.

Около двѣстъ души ученици отъ Софийската гимназия сж исклучени, защото взели участие въ празника на труда 1 Май н. ст. На 8 того единъ отъ тия ученици се обѣсѣлъ.

Уважаемия Свѣщенникъ Н. Д. Крайчански отъ 1 — 2 недѣли насамъ страда силно отъ раздвижване на мозъка. Причинитъ още не сж извѣстни.

Софийскии нй събратъ в. „Знаме“, чуди се отъ гдѣ сме се научили, че се отказали партизанитъ на Стамболова отъ шефътъ си. Ний мислимъ, че при днешното движение на либералната партия и устрояването на либ. дружини, всѣки ще да е забѣлѣзалъ, колко Стамболисти сж се отказали отъ шефътъ си и се присѣдиниха къмъ либер. партия и колко негови хора сж останали, за туй ний за излишно считаме да навеждаме имена.

Тезоименния день на Н. Ц. В. Княза 18 Май, въ Столицата се отпразнува съ особено тържество. Сутренъта имаше молебенъ и парадъ. Слѣдъ обѣдъ Студенческото дружество и печатарски работ-

нически синдикатъ празнува паметта на Хр. Ботева, демонстративно. На нѣколко мѣста държаха се рѣчи отъ страна на студенческото дружество и синдиката.

На 18-ий того вечеръта нашия стопанинъ замина за гр. Варна, като прѣдставителъ на вѣстника ни и в. „Съгласие“ по случай изборитъ за градский общински свѣтъ.

На 16 того падна силенъ градъ, който трай близо три четвърти.

Г-нъ Драганъ Цанковъ ще се завърне въ Столицата къмъ края на текущий мѣсець.

Въ Столицата сж пристигнали около 20 души Маджари — туристи.

Говори се, че турското правителство дало нота на нашето, за да се открие паметника на В. Левски въ София, позволява само по този начинъ. ако се измѣни ликътъ на Левски и подписитъ.

Разправятъ ни, че г-нъ Стамболовъ проектиралъ да издава в. „Свобода“ само два пкти въ недѣлята, защото фондоветъ се исчерпвали.

В. „Съгласие“ брой 50, като съобщава, че навършва първата годишнина, между другото казва, че вѣстника ще бѣде *независимъ*, безъ да поддържа било *Цанкова* или който и да билъ политически мжжъ. Това исповѣда и самъ г. *Македонски*, редактора на казаний вѣстникъ. Намъ особено ще ни бѣде драго, ако примѣра на г. *Македонски* се подражае и отъ другитъ наши събратия. Всѣки добросъвестенъ общественъ дѣецъ нравствено е задълженъ да се придържа о принципа; сгрупиране на партиитъ и съгласие мжду тѣхъ.

В. „Нар. Права“ по поводъ разговора на нашия стопанинъ съ г-нъ Баравелова въ гр. Свищовъ, между другото казва: „ние мислимъ, че поне ония, които сж дигани нѣкога отъ либералната партия съ надѣжди, и които познаватъ отъ близо богатствата ѝ, трѣбва да се отнасятъ по-честно когато говорятъ за нейнитъ членове, особено сега, когато либер. партия е изработила вече своя история и когато шарлатанствата не сж вече на мода. — Прочее, добръ е отговорилъ стопанина на „Недѣля“, като е казалъ: „не ми се вѣрва, което твърдите г. *Каравеловъ“*.

Съобщаватъ ни, че Министерский Свѣтъ билъ позволилъ на г. Стамболова да отпътува въ странство.

МЕДИЦИНА.

Цѣръ противъ болести на окото.

Болѣститъ по очитъ биватъ различни и нѣкои прилепчиви. „Очебола“ е една епидемическа болѣсть, която се разпространява най-много. Тѣзи които сж страдали отъ тѣзи болѣсти и сж излѣкувани безъ цѣрове, на такива въ окото остава една зараза, която поврѣжда вътрѣшността на цината. Болката отъ тѣзи слѣди отъ „Очебола“ не е до толкозъ чувствителна, но колкото расте човѣкътъ, толкозъ повече се разравява клепачната ципа. Мнозина лѣкари сж се мъчили да исцерятъ пациентитъ си отъ тѣзи болѣсти посредствомъ горение съ синъ камъкъ, но не сж успѣвали. Даже нѣкои лѣкари се произнасятъ за тѣзи болѣсти, че била неизлечима защото мнѣло врѣмето. Обаче спорѣдъ опита се е оказало, че такива болнави очи сж се излѣкували посредствомъ слѣдующия цѣръ: да се измиватъ клепачитъ съ слѣзенова вода да се турятъ върху тѣхъ лани, направени отъ оризово брашно, а като спадне въспалението и гурелитъ се отлѣпятъ. По нѣкой пкти тѣзи болѣсти причинява на клепачитъ влакна криви да растѣтъ, което закача окото; такива влакна чрѣвъ ципици да се искубятъ, ако ли излизатъ пакъ, то трѣбва да се направи или операция на клепачитъ отъ лѣкаря или же основата на искубенитъ криви влакна да се изгори съ лаписъ (джендемъ ташъ) или съ идова тинктура (*hypermanganat de potasse*). А пкъ на малки дѣца въшето горния цѣръ, да имъ се дава да пиятъ рибена масъ сутрена и вечеръ по една лжичка. — Друга още една болѣсть има на клепачитъ която у насъ се нарича *Ечмичка* (*Orgeolet*). За да се ускори изгонванието на този цѣрь изискуватъ се топли ласки и послѣ съ едно ножче да се отвори. Ечмичката ако се повтара, болния да взема едно чипение отъ 30 — 40 грама английска соль.

Противъ онанизма

Единъ отъ най-опаснитъ за здравieto навици, е и онанизма, който се забѣлѣзва у нашия младежъ. Ималъ сжмъ случая да посѣти нѣкои отъ нашитъ основни училища прѣвъ врѣме на занаятие, въ които не можехъ да видя момче съ здраво и чисто лице; увѣхнали дѣца, затжмнели чувства, марзеливи, мрачни. И до колкото можехъ да узнаа почти всѣкигъ ученици бѣха заразени отъ тѣзи привичка, за искоренението на която и самия учителъ е безсиленъ. За по малкитъ момчета, родителитъ имъ сж длъжни да ги държатъ въ респектъ. А за по възрастни, които употребяватъ онанизма, за да могатъ да се избавятъ отъ този убийственъ порокъ, необходимо е нужно частъ по-скоро да се оженатъ или по често да правятъ расходи на чистъ въздухъ, да се кпни въ студена вода и да се храни добръ и често да се сдружава съ стари хора отъ колкото съ млади. По този начинъ ипохондрията и умственото растрояние ще исчезнатъ, половитъ желаня ще се съживятъ, въображението ще се поправи, свѣтлото расположение на духътъ и удоволствие-

то отъ обществото ще се повърнатъ. А най-важния и църковенъ цѣръ противъ онанизма е въздържанността.

Противъ меланхолията.

Тъзи е една отъ душевнитѣ болѣсти, която бива врождена и прѣдизвикана най-вече отъ онанизма. Меланхолията е такава опасна болѣстъ, щото прави нещастенъ цѣлия животъ на човѣка. Такъвъ нито е способенъ за работа, нито го радва свѣтътъ, нито пъкъ се въодушевява отъ нѣщо или се радва на природата; той вѣчно бива огриженъ, омразенъ и често пѣти меланхолически си свѣршватъ живота чрѣзъ самоубийство. — Противъ тѣзи болѣсти голѣмо влияние има приятелството. Винаги меланхолика да бѣде обкръженъ отъ весели и добри приятели, които постоянно да го забавляватъ. При туй много помага за излѣчение отъ меланхолията веселията и пиенето. По такъвъ начинъ въ непродължително врѣме младия меланхоликъ може да оздравѣе отъ тѣзи психическа болѣстъ и да стане човѣкъ въ пълната смисълъ.

ФРАНКЛИНЪ

V. СВИРКАТА

или безполезнитѣ разноски.

Спорѣдъ мене, би било твърдѣ възможно за насъ да извлечемъ отъ този свѣтъ, въ който тежко се живѣе, много повече, богатства, и по малко да търпимъ тука лопотии, ако само желаемъ да обърнемъ вниманието да не плащаме скъпо за нашитѣ свирки. Защото до колкото разбирамъ повечето нещастници що има на този свѣтъ сж станали такива отъ пренебрегванието тази предпазливостъ.

Вий ще попитате какво искамъ да кажа? Вий обичате историитѣ, и ще ме извините ако Ви разправамъ за една, която се случи съ мене.

Когато бѣхъ малъкъ на петъ-шестъ години, единъ празниченъ день, наши приятели ми изпълнихъ джеба съ петачета. Тукъ азъ притърчахъ на пазаря, гдѣто продавахъ играчки; но очарованъ отъ звука на една свирка, която видехъ на пѣтя въ рѣцѣтъ на друго малко дѣте, предложихъ му и му дадохъ самоволно за нея всичкитѣ си пари. Като се възвърнахъ дома, свиряхъ колкото имахъ сила, твърдѣ доволенъ отъ купилото, като заглушавахъ ушитѣ на домашнитѣ. Братята ми, сестритѣ, братовчедитѣ ми казваха ми като се научихъ колко бѣхъ далъ за свирката, че тя струвала десетъ пѣти по малко отъ колкото пари бѣхъ далъ за нея. Тогазъ тѣ ме накарахъ да се замисля, колко хубави нѣща можахъ да си купя съ остатъка отъ паритѣ, ако бѣхъ мѣдъръ; тѣ толковъ ми се подсмивахъ за моята глупостъ, щото азъ плачахъ отъ ядъ, и разсѣдака ми нанесе по голѣма скърбъ отъ колкото свирката. — Удоволствие.

Обаче това обстоятелство, отъ сетнѣ, биде случай отъ голѣма полза за мене, че остави силно впечатление на душата ми; за туй вече когато опитвахъ да купя нѣщо, което не ми бѣше нужно, всѣкога думахъ на ума си: *Да не плащаме скъпо за свирката* и спестявахъ нѣкоя пара.

Като станяхъ ергенъ, влезяхъ въ обществото и глѣдахъ работитѣ на хората, забѣлѣзахъ, че има мнозина, които *плащатъ скъпо за свирката*.

Когато виждахъ нѣкого, който се възнасяше отъ благоволенieto на голѣмцитѣ, като прахосваше времето си въ игри, въ разполагание, въ свобода, като губеше добродѣлитѣ и може би даже истиннитѣ си приятели, за да спечели нѣкакво отличие, казвахъ си въ ума: *Този човѣкъ плаща скъпо за своята свирка*.

Когато пакъ виждахъ друго жеденъ да стани популяренъ, и който за това се предава на партизанство, като запряства частнитѣ си работи, и ги съсища съ немарливостъта казвахъ си: *плаща той скъпо за своята свирка*.

Ако азъ виждахъ нѣкой скѣперникъ, който отказваше по всѣкой начинъ да живѣе спокойно, за удоволствието да натрупа богатство за другитѣ, отказва се отъ уважението на съотечественницитѣ си и отъ всичкитѣ прелести на приятелството, за да скрие едно парче жълтъ металъ: *Жалкий човѣкъ казвахъ азъ, вий скъпо плащате за вашата свирка*.

Когато срѣщахъ нѣкой распилянъ човѣкъ, който жертвува всичко похвално съвършенство на душата и асичкото си добро състояние за сладострастия тѣлесни и който съсища по тѣхъ здравieto си: *Заблуденъ човѣкъ*, казвахъ азъ, вий си нанасяте тегмала ма мѣсто — *удоволствия: вий плащате скъпо за вашата свирка*.

Ако азъ виждахъ друго да се шири съ хубавъ нажитѣ, съ хубава кѣща, хубава по-къщина, хубави каляски, които, не спорѣдъ чергата си, копуваше като задѣлава въ дългове, и отиваше да свѣрши своята кариера въ затвора: *Уви! казвахъ азъ, той е заплатилъ скъпо за своята свирка*.

Когато азъ виждахъ нѣкоя твърдѣ хубава дѣвойка, съ природа добра и приятна, уженена за нѣкой жестокъ и грубъ мъжъ, който се залѣ обхожда съ нея постоянно: *То е твърдѣ жалко, казвахъ азъ, че тя е толковъ платила за една свирка*.

Най-сѣтнѣ, азъ разбрахъ че по голѣмата частъ отъ нещастията на човѣчеството произлиза отъ лѣжливото уцѣнение стойността на нѣщата, отъ това, че *скъпо се плаща за свиркитѣ*.

Мѣжду туй, азъ чувствувамъ, че дължъ състрадание къмъ тези злочести хора, когато глѣдамъ че при всичката мѣдростъ съ която се лѣскава, има нѣща, на този лѣживенъ свѣтъ, тѣй съблазнителни, че ако бѣхъ извадени на пазаръ, твърдѣ лесно азъ бихъ дошълъ до опростояване, като ги купя и се усѣтъ че още единъ пѣтъ *сжмъ платилъ скъпо за свирката*.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

Търново. Господинъ редакторе на В. „Недѣля“. Моля, ако е възможно, да помѣститѣ въ единъ отъ най-близкитѣ си броеве настоящата ми дописка. Прѣди Великденскитѣ празници, донесохъ 10 оки восакъ чистъ, който сжмъ извадилъ отъ собственитѣ си пчели да да го продамъ на Търновската ливница, но като го показахъ на Надзирателя г-нъ *Кънчъ Сарафина*, той почна да ми дава цѣна сравнителна съ „спонака“, като казва, че восака не билъ чистъ; ази го убѣждавахъ всѣкакъ че е чистъ безъ да има нѣкаква намѣса, ала той си остана твърдъ на думата, занесохъ го при *Негово Просвѣщенство Климентъ*, който като го пригледа, каза *че восака е чистъ*. Вторий пѣтъ отивамъ, но все напраздно. Удивленъ отъ това, почнахъ да мисля и додохъ до заключение, че вината е у мене. Ази като занасяхъ восакъ не трѣбваше прѣдъ всички работници да му казвамъ, че ето продавамъ Ви восакъ, но само е трѣбвало да му пошепна. (Аллахъ бинъ берекятъ версинъ, *Бурдада*, Ислямъ болдада, бизимъ ключокъ чекмеджеда!) Тогава занесохъ восака въ Горня-Орѣховица и го купиха за чистъ, като ми заплатиха колкото ми се слѣдва.

Азъ, Г-не редакторе, единички ми занаятъ е *пчеларството*. Колко останахъ зарадванъ, като прочетохъ въ по първия брой на вѣстника ви „Недѣля“, гдѣто прѣпорѣчватъ много растения отъ които пчелитѣ да дѣбватъ медъ дору до самата Есенъ, и като това ми е занаята трѣба да се въсползувамъ отъ прѣпорѣчанитѣ отъ Васъ Растения. Но ма обезкуражаватъ такива Ливнически Надзиратели, какъвто е г. *Кънчъ Сарафина*.

гр. Търново 1895 год.

13 Май

Съ почитание.

Георги Ивановъ.

КНИЖНИНА.

I. Българска сбирка списание за книжнина и общественни знания издава подъ редакцията на *Стефана С. Бобчевъ* съдържание: I. За чужбина: I. споменъ; — II. На прага стационенъ; — III. Нощенъ гласъ; — * *. Стихотворения отъ Ал. Узуновъ. II. Иванъ Найденовъ. Неговѣтъ 17-дневенъ затворъ въ Цариградъ съобщава С. С. Бобчевъ. III. Стихотворения изъ Надсона. I. Въ тѣлпата; — 2. * *. — 3. Мелодия; Прѣв. С. А. IV. Севастополъ прѣзъ мѣс. Декември. 1854 год. отъ гр. Л. Толстой И. С. Бобчевъ. V. Изъ миналото. — Надъ Стрѣма. Стихотв. отъ Д. VI. Изъ Шекспировитѣ моми и жени. Отъ хайне. Вергилия. Прѣв. И. С. II. VII. Общински библиотеки. — Недѣлевъ. VIII. Кръстена. — Очеркъ отъ Д. Армалуева. IX. Теорията на сълзѣтъ и смѣхътъ отъ Х. Спенсера. Прѣв. Ст. Максимовъ. X. Стихотворения: 1) На поета (Некрасовъ); 2) Отъ сжщия Прѣв. Х. XI. Малки ракази. — 1. Приятелство отъ Ж. Ламетра (Прѣв. Севдалиевъ); II. Двѣ четвѣростици отъ Ив. С. Тургенева (Прѣв. Т. Н. III). III. Мария или синята кърпа отъ Векетъ (Прѣв. II. Д. Черномозески). XII. Осигоряване за въ случай на приключения и болести. С. Казанджиевъ. XIII. Въ Изгнание, Изъ емигрантскитѣ стихотворения. Ив. Вазовъ. XIV. Изъ Книжнината и живота. I. Въ нашенско: — XV. Книгописъ. II. Нови Книги и списания. XVI. Малки вѣсти и бѣжѣжки. XVII. — Обявления на корицитѣ: — Въ тѣзи книжка г. *Недѣлевъ* повдига единъ доста

важенъ въпросъ за общинскитѣ библиотеки. Ний ще се занимаемъ съ него до пѣти,

2. *Нѣкои отъ върховнитѣ нужди на Български Народъ*. Издава Българ. Еванг. Дружество. Премия на „Домашенъ Приятель“.

Тѣзи книжка съдържа доста интересни статийки, между които особено ни се харесаха: „поглѣдъ къмъ религиозното възраждане на Български народъ“, „нуждата отъ распространение духовна книжнина между народа“ и „свобода: лична и народна“.

3. *Стефанъ Стамболовъ*, позоришна игра въ едно дѣйствиe. Отъ Т. Дрангзовъ. София, цѣна 30 ст.

Тѣзи книжка е единъ литературенъ смѣтъ. Ний крайно съжаляваме за гдѣто въ нашата литература още продължава да се явяватъ такива буклуди.

4. *Български Прѣгледъ*, Год. II. кн. VI- Априлъ. Прѣпорѣчваме на читателитѣ си да прочетѣтъ хубавитѣ статии: „какви индустрии сж възможни у насъ“ и „неврастения (нейнитѣ причини)“.

5. *Орфей въ пѣкъла*, комическа опера. Превѣде Т. Н. Шишковъ. Варна, цѣна 1 левъ.

6. „*Нова свѣтлина и здравословие*“. Год V. кн. I- Априлъ. Сливенъ 1895 г.

7. *Югославянски гласникъ*, брой 4, за м. Априлъ. Пловдивъ 1895 г.

8. *Литературни записки*. Год. I. кн. IV. Априлъ 1895. Свищовъ.

9, *Практическо птицевѣдство*. Год. II. Брой II и III — Мартъ и Априлъ 1895 г. София.

10. *Християнски свѣтъ*, Год. IV. Брой 5 Май 1895 година Руссе.

11. *Домашенъ приятель*. Год. VII. брой 5. Май 1895 г. Самоковъ.

12. *Пожарникарь*, мѣсечно иллюстрирано списание, подъ редакцията на С. Костовъ и А. Ив. шумковъ. год. I. кн. I, II, III, IV и V. София 1895 г.

Туй списание прѣпорѣчваме на всичкитѣ постоянни коммисии, общ. управления и пожарни команди изъ отечеството ни.

13. *Научное обозрѣние*; № 18. Год. II. С. Петербургъ. 1895 год.

ОБЯВЛЕНИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1854

Подписанный Ив. Чолаковъ пом. сждеб. приставъ при Пльв. Окр. Сждѣ на П-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 1405 издаденъ отъ Пльв. Град. Миров. Сждия на 24 Априлъ 92 г. въ полза на Братя Хинкови отъ г. Пльвенъ противъ Хасанъ Чаушъ и Али Баракчюлу отъ сжщия градъ за 454 л. и 60 ст. раз. 22 л. и 50 ст. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизвод.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 29 Май и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търтъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ г. Пльвенъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имоти принадлежащи на дължницитѣ а именно.

1). Една нива въ Пльвен. землище въ мѣстността Бѣчвата около 12 декара при сѣдѣ: Ангелъ Карагуйчинина Хаджи Ходжа Върбицалъ. Реджебъ и урва оцѣнена за 120 лева.

2). Една нива въ сжщото землище и мѣстность около 6 декара при сѣдѣ: Симеонъ Лаловъ, Никола Запята, Димитръ Вълчитръвичина и Али Санджактороу оцѣнена за 60 лева.

3). Едно лозе въ сжщото землище и мѣстность около 3 декара при сѣдѣ: Ив. Комитата Габровица, Петмесь Хасанъ и Неда Ловчалийката оцѣнено за 100 лева.

4). Една нива въ сжщото землище въ мѣстността Дюлюмсуза около 6 декара при сѣдѣ: Петръ Мецовъ, Агашия Попъ Ишмановъ оцѣнена за 75 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желющитѣ г. г. да купятъ продаваемъ съ имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Пльвенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часъ не да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книжата отнасящи се и продаватъ.

гр. Пльвенъ 20 Май 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 215 отъ 94 год.

1 — 3

Пльвенско Окол. Спестовно Акционерно Земледѣлческо Дружество „НИВА“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 722

Дружеството извѣства на всички земледѣлци отъ околията, които ще иматъ нужда отъ заеми за жътва и други необходими нужди, да заявятъ въ управлението му по-скоро за суммитѣ, които ще имъ трѣбватъ, та да може своевременно да се направи потрѣбното за удовлетворението имъ. — Пари отъ дружеството се даватъ на земледѣлцитѣ съ лихва 10% годишно подъ порѣчителство и съ ипотека, 8% — отъ Банката, на която тукашенъ прѣдставителъ е пакъ дружеството. Отпускатъ се заеми на занаятчий, търговци и др. отъ Банката по заявления подавани въ дружеството и съ лихва 8% годишно. Подробни свѣдѣния по разнитѣ видове заеми, интересующитѣ се могатъ да получатъ отъ Директора на дружеството, всѣки работенъ день.

При това, дружеството счита за свой дългъ да препорѣча на земледѣлцитѣ да отбѣгватъ „услугитѣ на множеството спекулативни зеленари и лихвари, които постоянно се скитатъ по селата да раздаватъ пари срѣщу храна на зелено, отъ 5 до 12 лева кило-то или подъ тѣжка лихва отъ 25 до 120 %

понеже всички тѣхнѣ (на земледѣлците) и на семействата имъ цѣлогодишенъ трудъ, заедно съ имота, ще отидатъ за облагодѣтелствувание на тѣзи лакоми и ненаситни експлоататори, които по този начинъ сж опропастили и завладѣли имотитѣ на цѣли стотини честни и трудолюбиви семейства по всичкитѣ села, и на които за ограничители безбожната експлоатация, се е заело вече и правителството съ реформитѣ, които готви за узаконяване тази Есенъ чрѣзъ Народното Собрание.

Препоръчваме на ония земледѣлци, които по незнание сж продали храна на зелено, да се възползватъ отъ правата, които имъ дава закона за зеленицата, като повърнатъ на кредиторитѣ си, когато се улѣснятъ само полученитѣ сумми, заедно съ законната лихва, а не да се обвързватъ съ разни записи и да удвояватъ кило то на двѣ слѣщу разни черпения и измамливи обѣщания, съ което сами способствуватъ да имъ се отнѣматъ подире имотитѣ по Сждебенъ редъ.

При това не трѣбва да бързатъ съ продаване новитѣ храни преждевременно и съ нищожна цѣна, защото дружеството е взело грижата да съобщава за напредъ на всичкитѣ земледѣлци най-износнитѣ цѣни и мѣста за продажба на разнитѣ земледѣлчески произведения, съ печалби винаги по добри, отъ колкото при продажбата имъ на разни калаузи и дребни прекуповачи.

Печатни заявления за искане заеми отъ дружеството, послѣдното е изпроводило до общинскитѣ управления, отъ кждѣто заимоискачитѣ ще получаватъ *безплатно* потребнитѣ листове.

гр. Плевенъ, 25 Май 1895 год.

Отъ Управлението на Дружеството. 1 — 8

ОБЯВЛЕНИЕ № 2101 — Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на II-й участъкъ И. Д. П. Сждебенъ. Приставъ на III-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 2652 издаденъ отъ Плевенскій Окол. Мир. Сждия на 30 Май 94 год. въ полза на Юрданъ Спасовъ отъ г. Плевенъ противъ Стефанъ Вутовъ Василь Стефановъ и Васила Петкова отъ с. Г. Дѣбникъ за искъ 357 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ „Гражд. Сждопроизвод.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 10 Май н. г. и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжниците а именно:

1) Едно бранище находяще се въ района на с. Гор. Дѣбникъ въ мѣстността „Бояджиската тѣрица“ отъ 8 декара при сѣсѣди: Цело Стояновъ, Стефанъ Първановъ Ценко Тодоровъ и пѣтъ оцѣнено за 200 лева.

2) Едно лозе въ сѣщия районъ въ мѣстността „Старитѣ

Лозя“ отъ 3 декара при сѣсѣди: пѣтъ, Георги Поповъ, Савва Николовъ и пѣтъ, оцѣнено за 180 лева.

3) Едно мѣсто пазидно (Градина) въ сѣщия районъ въ мѣстността „въ селото Горни Дѣбникъ до барата“ отъ 1 декаръ при сѣсѣди Стефанъ Ивановъ, барата и Найдентъ Циковъ, оцѣнено за 40 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 4-й Май 1895 год.

И. Д. Пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 499 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1511 Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плевенскій Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 4285 издаденъ отъ Плев. Мир. Сждия на 30 Септемв. 94 год. въ полза на Ив. Ат. Чавдаровъ отъ г. Плевенъ, противъ Георги Инковъ и Д. Петковъ отъ с. Бръшляница за 250 лева и разноси 13 лева и съгласно чл. чл. 1004—1029 отъ „Граждан. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 8 Май и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване, въ канцеларията ми въ г. Плевенъ, слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Бръшлянското землище въ мѣстността „Долното поле“ около 8 декара при сѣсѣди: Василь Петковъ Илия Цвѣтковъ, Велико Симеоновъ и пѣтъ оцѣнена за 120 лева.

2) Една градина въ сѣщото землище въ с. Бръшляница около $\frac{3}{4}$ декара при сѣсѣди: Янко Тодоровъ, бара и отъ двѣ страни пасище оцѣнена за 20 лева.

3) Една къща въ с. Бръшляница въ горвата махла съ дворъ около 3 декара при сѣсѣди: Вато Първановъ и отъ три страни пѣтъ оцѣнена за 100 лева.

4) Една къща въ с. Бръшляница съ дворъ около $1\frac{1}{2}$ декаръ въ махлата черковна при сѣсѣди: Димитър Ивановъ, Косто Първановъ, Обретень Лашовъ и пѣтъ оцѣнена за 30 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 28 Априлий 1895 год.

Пом. Сждебенъ приставъ: Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 496 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 2102

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ приставъ при Плев. Окр. Сждъ на II-й участъкъ И. Д. пом. Отг оворенъ-редакторъ: Д. М. Шапнаровъ,

Сждебенъ Приставъ на III-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 2135 издаденъ отъ Плев. Град. Мир. Сждия на 1 Ноемврий 93 год. въ полза на Хр. Сжловъ и С-іе Н. Геновъ отъ гр. Плевенъ противъ Дечо Тодоровъ отъ г. Плевенъ за искъ 250 л. и др. раз. съгласно чл. чл. 1004 — 1028 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 10 Май н. г. и до 31 децъ, ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующето длъжниково недвижимо имущество:

1) Едно лозе находяще се въ района на гр. Плевенъ въ мѣстността „Дюлюмсува“ отъ $3\frac{1}{2}$ декара при сѣсѣди: Ангелъ Петровъ Петелювъ, Ганчо Илиевъ и пѣтъ оцѣнено за 250 лева

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 4-й Май 1895 год.

И. Д. П. Сждебенъ. Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 438 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1566

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ отъ 25 Февруарий 94 г. под № 607 издаденъ отъ Плев. Мир. Сждия въ полза на Богданъ Христовъ отъ с. Върбица сръшу Миша Христова отъ гр. Плевенъ за 420 лева и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 10 Май и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжницата Миша Христова а именно:

1). Една нива въ Плев. районъ въ мѣстността „Тръстара“ около 3 декара при сѣсѣди: Георги Влаха, Пѣтъ, Цвѣтанъ Христовъ и Тодоръ Вуловъ оцѣнена за 60 лева.

2). Една нива въ сѣщото землище и мѣстността около 4 децъ при сѣсѣди: Тодоръ Вуловъ, Цвѣтанъ Христовъ, Пѣтъ и Паазиче оцѣнена за 80 лева.

3). Едно лозе въ сѣщото землище и мѣстността при сѣсѣди: Цвѣтанъ Христовъ, Добри Петровъ, Миша Христова и бари оцѣнена за 60 лева.

4). Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността съща около 2 декара при сѣсѣди: Цв. Христовъ бара и Добри Петровъ оцѣнена за 40 лева.

Продаваемитѣ имоты не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ книгата по продажбата.

гр. Плевенъ 4 Май 1895 год.
Пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 85 отъ 95 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1508

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ приставъ при Плев. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ отъ 17 Априль 95 г. под № 1166 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сждия, въ полза на Иванъ Нановъ отъ с. Бръшляница сръшу Киро Добревъ отъ с. Бръшляница за 985 лева и разноси 49 лева и съгласно чл. чл. 1004—1029 отъ „Гражд. сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 8 Май т. г. и до 31 децъ ще продамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжникътъ а именно:

1). Една нива въ Бръшлянското землище въ мѣстността „Лозята“ върху която на источната страна има посадено 70 реда лозе състоеща заедно съ лозето 12 декара при сѣсѣди: Начо Бешовъ, Пѣтъ, Първанъ Станколовъ и Илия Крачуновъ оцѣнена за 240 лева. 2). Една къща съ две отделения отъ простъ дървенъ материалъ и единъ зимникъ отъ простъ дървенъ материалъ съ дворъ около 2 декара, при сѣсѣди: Пѣтъ, Къщата на покойния Динчъ Митовъ и Илия Крачуновъ оцѣнена за 200 лева.

Имота не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове, да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 28 Априль 1895 год.
Пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 153 92 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1574.

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 799 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сждия на 28 Февр. 93 год. въ полза на Христанъ Р. Нешковъ отъ с. Нордимъ противъ Киро Петровъ отъ сѣщ. село за 182 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 12 Май т. г. и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующитѣ длъжниково недвижимо имущество а именно:

1). $\frac{1}{4}$ отъ Една къща въ с. Нордимъ улица Борисона построена въ земята борделъ отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ слама и прѣстъ дължина 12 метра ширина 5 метра височина 2 метра съ дворъ около 2 декара при сѣсѣди: Петръ Цвѣтковъ, Коно Ватовъ и пѣтъ оцѣнена за 187 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 4 Май 1895 год.
Пом. Сждеб. Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 57 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1861

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 4560 издаденъ отъ II-й Плевен. Мир. Сждия на 18 Октом. 94 год. въ полза на Маринъ Николовъ отъ г. Плевенъ противъ Илия и Димчо Николови отъ с. Къртожаб. за 230 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033

отъ „Гражд. сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 18 Май т. г. и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). Една четвъртъ отъ една нива (бостанлъжъ) лежаща въ мѣстността на с. Къртожабене въ мѣстността „Край село“ отъ около 52 декара при сѣсѣди: Канарж, Ормантъ на длъжниците Илия и Димчо Николови и Рѣкъ та Чернека оцѣнена за 260 л.

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ, 12 Май 1895 година.

Сждебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ.
Дѣло № 475 отъ 1894 година. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1807

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 4414 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сждия на 25 Ноемвр. 94 год. въ полза на Христо Сжловъ отъ гр. Плевенъ противъ Цвѣтанъ Илиевъ отъ с. Мждювене за 232 лева и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 1 Май т. г. и до 31 децъ ще продавамъ на публич. търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). $\frac{1}{4}$ отъ Една ливада въ Мждювското землище въ мѣстността „Горний Криволъ“ цѣлата около 60 декара при сѣсѣди: Тодоръ Кировъ, Мито Деневъ, и Правителствена ливада оцѣнена четвърта за 300 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ, 5 Май 1895 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ.
Дѣло № 728 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1784

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 191 издаденъ отъ Плевенскій Град. Мир. Сждия 31 Януарий 94 год. въ полза на Гаврилъ Тотювъ отъ гр. Плевенъ противъ Гачо Пенчовъ отъ сѣщия градъ за 258 лева и др. раз. въ допълнение на обявлението ми № 842 обнародвано въ мѣстний вестникъ „Недѣля“ броеве 11, 12 и 13 и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 16-й Май и до 31 децъ ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). $\frac{1}{8}$ отъ Една къща, дюкянъ и кафене находяще се въ гр. Плевенъ I-й кварталъ съ дворъ около $1\frac{1}{2}$ декара при сѣсѣди: Тачо Банчавъ, Юрдаки Ангеловъ и Другата къща длъжника.

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 5 Май 1895 год.

Сждеб. Приставъ Ив. Ат. Гърковъ.
Дѣло № 40 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 986. Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плевен. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 2759 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сждия на 29 Октом. т. въ полза на Ан. Филиповъ отъ г. Свищовъ противъ Ив. Стояновъ настояникъ на Ст. Петковъ отъ с. Смирдехча за 300 л. и др. раз. въ допъл. на обяв. № 5895 и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражд. Сждопроизв.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 28-й Май и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ градъ Плевенъ слѣдующ. длъжниковъ недвижимо имотъ а именно:

1). $\frac{1}{2}$ отъ Едно бранище въ смирденското землище въ мѣстността „между караасански пѣтица“, около 30 декара третата частъ при сѣсѣди: Паазиче Иванъ Илиевъ, Кара Хасански ниви и Ахмедъ Белберовъ оцѣнено за 500 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 14 Мартъ 1895 год.

Пом. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 177 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1882

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ Приставъ при Плев. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ под № 3265 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сждъ, на 20 Октомвр. 92 г. въ полза на Ан. Филиповъ отъ г. Свищовъ противъ Ив. Димовъ Кожухара отъ с. Радиненецъ за 309 лева и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 1-й Юний и до 31 децъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Радиненското землище въ мѣстността „двете могили“ около 7 декара при сѣсѣди: Петко Мариновъ, и отъ две страни Мичо Сливница оцѣнена за 140 лева.

2). Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Църкаловъ“ около 10 декара при сѣсѣди: Начо Начовъ, Ангелъ Ивановъ пѣтъ оцѣнена за 200 лева.

3). Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността „сѣща“ около 4 декара при сѣсѣди Цвѣтко Кръстовъ, Ангелъ Макавеевъ и пѣтъ оцѣнена за 80 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Горний имотъ не е заложенъ никому. — Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ имъ имоты, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книгата отнасящи се по продажбата.

гр. Плевенъ 25 Май 1895 год.

Пом. Сждеб. Приставъ: Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 96 отъ 94 год. 1 — 3

Плевенъ, Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ